

BIULETYN SAMORZĄDOWY

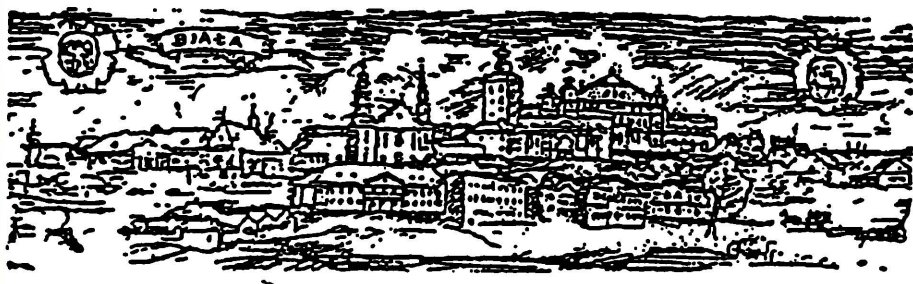
PODLASIE

1995

Nr 4

**BIALSKOPODLASKI
SEJMIK
SAMORZĄDOWY**

PODLASIE

Biuletyn Samorządowy

*Pismo bezpłatne
Nakładem Białkopodlaskiego
Sejmiku Samorządowego*

OPRACOWANIE:

*Zespół redakcyjny biura BSS
21-500 Biała Podlaska
ul. Brzeska 41
tel./fax (0-57) 43-58-44, tlx 683450*

SKŁAD KOMPUTEROWY:

PODLASKA
OFICyna
WYDAWNICZA

*21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 13
tel. (0-57) 43-50-66, 43-93-29, tel./fax 43-80-67*

DRUK:

A·tronic
SPÓŁKA CYWILNA
21-500 Biała Podlaska
ul. Pokoju 14
tel./fax (057) 43-65-15, 43-54-20

Wydrukowano 500 egzemplarzy , grudzień 1995 roku

PODLASIE

1995

Nr 4

**BIALSKOPODLASKI
SEJMIK
SAMORZĄDOWY**

BIULETYN SAMORZĄDOWY

Zespół biura BSS

redagujący Biuletyn Samorządowy „Podlasie” zwraca się do delegatów na Sejmik, radnych i wszystkich, którzy w samorządności widzą drogę do budowy nowoczesnego społeczeństwa o przekazywanie nam swoich sugestii dotyczących biuletynu.

Adres: Biuro BSS

„Podlasie”

21-500 Biała Podlaska ul. Brzeska 41

tel./fax 43-58-44

Z OKAZJI
ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA
I ZBLIŻAJĄCEGO SIĘ NOWEGO 1996 ROKU
ŻYCZĘ
WSZYSTKIM SAMORZĄDOWCOM
I MIESZKAŃCOM NASZEGO WOJEWÓDZTWA
REALIZACJI ZAMIERZEŃ, POWODZENIA I
WSZELKIEJ POMYŚLNOŚCI

T. ŁAZOWSKI

PRZEWODNICZĄCY
BIALSKOPODLASKIEGO SEJMIKU SAMORZĄDOWEGO

BOŻE NARODZENIE '95
BIAŁA PODLASKA

**PRZEWODNICZĄCY RAD GMIN
MIAST I GMIN, MIAST
PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDÓW GMIN,
MIAST I GMIN, MIAST
- WSZYSCY W WOJEWÓDZTWIE**

Redakcja Biuletynu Samorządowego „Podlasie” proponuje Państwu wydanie jednorazowe lub wydawanie cykliczne biuletynu informacyjnego (także innych wydawnictw) o Waszej Gminie, Waszym dorobku, Waszych osiągnięciach, problemach, planach. Biuletyn taki mógłby być podobny do Biuletynu Samorządowego „Podlasie”, ale także mógłby być inny, np. mieć większy lub mniejszy format i objętość. Społeczeństwo gmin chce znać osiągnięcia i zamierzenia gminnej władzy.

Dajcie mu szansę!

Kontakt z redakcją Biuletynu przez biuro Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego: tel./fax 43-44-58

Spotkanie sołtysów

27 października 1995 r. odbyło się zorganizowane przez Białkopodlaski Sejmik Samorządowy i Zarząd Wojewódzki Polskiego Stronnictwa Ludowego spotkanie sołtysów woj. białkopodlaskiego.

Podczas spotkania opowiedziano się za powołaniem zarządu wojewódzkiego Związku Sołtysów RP, typując do Związku przedstawicieli z poszczególnych gmin. Uczestnicy wyłonili spośród siebie grupę inicjatywną, która zajmie się wstępną pracą związaną z odbyciem pierwszego spotkania Związku Sołtysów. Przewodniczącą grupy została **Mirosława Ostrowska** - sołtys z gminy Kodeń. Wiceprzewodniczącymi - **Eugeniusz Owczarczyk** (reprezentujący miasto i gminę Łosice), **Tadeusz Mironczuk** (reprezentujący gminę Biała Podlaska), **Zygmunt Węgrzyniak** (reprezentujący gminę Międzyrzec Podlaski), **Tadeusz Romanowicz** (reprezentujący gminę Wisznice), **Marian Stefaniuk** (reprezentujący gminę Siemień).

W spotkaniu sołtysów uczestniczyli:

Maria Zwolińska - wiceminister rolnictwa, **Franciszek Jerzy Stefaniuk** - poseł na Sejm RP, prezes ZW PSL, **Henryk Makarewicz** - senator RP, członek prezydium KSST, **Tadeusz Korszeń** - wojewoda białkopodlaski, **Tadeusz Łazowski** - przewodniczący Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego oraz wójtowie i burmistrzowie gmin.

Zaopatrzenie wsi w wodę

20 listopada 1995 roku odbyło się spotkanie wójtów i przewodniczących rad gmin poświęcone zaopatrzeniu wsi w wodę.

Podczas spotkania **Andrzej Arasimowicz** - kierownik sekcji organizacyjno-prawnej Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa wypowiedział się na temat: - problemów związanych z restrukturyzacją państwowego sektora rolnego i gruntów pozostających w zasobie Skarbu Państwa, a pochodzącym z Państwowego Funduszu Ziemi, - zagospodarowania gruntów poprzez sprzedaż i dzierżawę, - restrukturyzacji w zakresie rolnictwa, - przejęcia mienia po gospodarstwach rolnych przez Agencję, oraz na temat nieruchomości.

Przedstawiciel Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę Wojciech Chmiel przybliżył zebranym historię powstania Fundacji i omówił jej cele, zasady udzielenia kredytów na budowę kolektorów wodnych, warunki niezbędne do uzyskania pomocy na budowę zagrodowych oczyszczalni ścieków oraz program pilotowy fundacji.

Krzysztof Oksiuta - przewodniczący zespołu d/s Infrastruktury Wiejskiej Europejskiego Funduszu Rozwoju Wsi Polskiej wypowiedział się na temat wspierania infrastruktury wiejskiej jak: ośrodki zdrowia, wysypiska śmieci, drogi, gazociągi, telefonizacja, szkoły oraz terminów i oprocentowania kredytów.

W spotkaniu uczestniczyli:

- Andrzej Arasimowicz - kierownik sekcji organizacyjno-prawnej AWRSP,
- Wojciech Chmiel - specjalista Fundacji, - Krzysztof Oksiuta - przewodniczący zespołu d/s Infrastruktury oraz wójtowie, burmistrzowie i przewodniczący rad gminnych i miejskich.

Produkcja i skup żywca

Problemy hodowli i chowu trzody chlewnej oraz funkcjonowania rynku skupu żywca były przedmiotem posiedzenia Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska w dn. 30 listopada 1995 roku.

W wyniku dyskusji komisja wypracowała następujące wnioski:

1. Powrócić do kontrolowanego rozrodu trzody chlewnej.
2. Nawiązać ścisłą współpracę pomiędzy stacją Hodowli Zwierząt, rolnikami i zakładami mięsnymi.
3. Prowadzić edukację rolną poprzez organizowanie szkoleń i narad.
4. Na żądanie rolnika na terenie całego województwa umożliwić zbadanie jakości mleka.
5. W planie budżetu wojewody na 1996 rok dokonać zmian w dziale rolnictwa, zwiększając dotacje na wspieranie inwestycji gminnych w zakresie wodociągów i instalacji sanitarnych kosztem melioracji.

Wnioski 1 i 2 wraz z uzasadnieniem skierowano do Stacji Hodowli Zwierząt, wniosek 2 do zakładów mięsnych w Łukowie, Małaszewiczach i Sokołowie Podl., wnioski 3 i 5 do wojewody białkopodlaskiego, wniosek 4 do mleczarni i służb weterynaryjnych w Białej Podl., Łosicach i Radzynie Podl.

Przeciwdziałanie alkoholizmowi

W ubiegłym roku rozpoczęto w całym kraju tzw. monitorowanie problemów alkoholowych. Corocznie będzie opracowywany raport opisujący sytuację poszczególnych województw. Raport z monitorowania problemów alkoholowych w woj. białkopodlaskim za okres od 1 stycznia 1994 r. do 30 czerwca 1995 r. był przedmiotem obrad komisji edukacji, zdrowia i pomocy społecznej BSS, pod przewodnictwem **Ryszarda Turyka**, które odbyły się 7 grudnia br.

Uczestniczący w posiedzeniu pełnomocnik wojewody ds. rozwiązywania problemów alkoholowych **Zenon Kulik** poinformował o realizacji związanego z tym programu.

Funkcjonujący od kilku lat wojewódzki program rozwiązywania problemów alkoholowych finansowany jest z części budżetu wojewody obejmującej ochronę zdrowia. Główne kierunki działań dotyczą usprawnienia leczenia odwykowego, powszechnej profilaktyki antyalkoholowej ze szczególnym uwzględnieniem szkół, profilaktyki prowadzonej w świetlicach terapeutycznych oraz wspierania stowarzyszeń trzeźwości.

W każdej gminie działa upoważniona przez wójta osoba koordynująca całość spraw związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych. Funkcjonują też punkty ds. poradnictwa dla osób z problemami alkoholowymi. Rady gmin mają obowiązek opracowania gminnego programu profilaktyki i zapobiegania alkoholizmowi. W Białej Podlaskiej udzielane są porady dla osób cierpiących w wyniku przemocy w rodzinach alkoholików.

Oto główne tezy wypowiedzi niektórych uczestników obrad.

Ryszard Golec, Ośrodek Szkoleniowo-Terapeutyczny w Dołdże: Problem alkoholowy dotyczy wszystkich ludzi. Ośrodek organizuje obozy terapeutyczne, maratony trzeźwości, treningi itp. Głównym celem jest przywrócenie społeczeństwu pełnowartościowego człowieka. Przewidziane jest uruchomienie domu czasowego pobytu dla ofiar przemocy alkoholowej.

Teresa Kot, Międzyrzec Podl.: Alkoholizm rozszerza się wśród dzieci szkół podstawowych. Alkohol sprzedawany jest nieletnim i nietrzeźwym. Po prostu nie jest przestrzegana ustawa o wychowaniu w trzeźwości.

Józef Michalski, Ośrodek Terapeutyczno-Odwykowy w Radzynie Podl.: Powstała organizacja to początek ruchu samopomocowego i wsparcia uzależnionych i współuzależnionych. Dzieciom z rodzin alkoholików udzielana jest pomoc w odrabianiu lekcji.

Bożena Kowaluk, Komisja Przeciwalkoholowa w Terespolu: Cała nadzieja w przeciwdziałaniu alkoholizmowi tkwi w profilaktyce. Punkty konsultacyjne są potrzebne i przynoszą efekty. Tworzenie nowych ma sens.

Jan Kurowski, delegat BSS: Do tej pory pieniądze za udzielane koncesje na sprzedaż alkoholu nie były dochodami gmin. Handel alkoholem poza sklepami rozszerza się z dnia na dzień. Brak należytego zainteresowania tym problemem ze strony organów ścigania.

Józef Dziedzina, delegat BSS: Środki masowego przekazu rozpowszechniają nie to co dobre, a co złe.

Widać duże zaangażowanie pełnomocnika ds. przeciwdziałania alkoholizmowi, słabo wypadają inne organizacje i instytucje.

Jerzy Szczygielski, delegat BSS: Problemem jest przemysł alkoholu na terenie naszego województwa z zagranicy. Należy fale alkoholu lejącego się ze wschodu zawrócić. Niski jest autorytet nauczyciela, który nie potrafi być wzorem dla młodzieży. Za picie alkoholu uczniowie powinni być wydalani ze szkół. Duże znaczenie ma wola rozwiązania problemu przez organy rządzące.

Marian Dacewicz: Uniemożliwić podawanie alkoholu młodzieży na dyskotekach.

Zenon Kulik: Straty państwa będące skutkiem alkoholizmu przewyższają zyski ze sprzedaży alkoholu.

Komisja przyjęła następujące wnioski:

1. Wystąpić o przyspieszenie procesu legislacyjnego związanego z nowelizacją ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
2. Wystosować apel do gmin, aby w projektach budżetu na 1996 r. umieścić odpowiednią kwotę z przeznaczeniem na profilaktykę przeciwalkoholową.

Państwo, prawo - i my

Kto powołuje komisję do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi?

Na pytanie daje odpowiedź Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 25 listopada 1993 r. sygn. akt SA 2056/93. W orzeczeniu tym Sąd stwierdza, że „Organem właściwym do powołania komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi i dokonywania zmian w jej składzie (..) jest rada gminy”. Rozstrzygnięcie to zostało oparte na przepisie art. 4 ust. 1 Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z 26 października 1982 r. (Dz.U. nr 35, poz. 230 z późn. zm.) w związku z art. 1 pkt. 22 lit. „a” Ustawy z 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Orzeczenie to może odegrać pozytywną rolę w kształtowaniu jednolitej i prawidłowej praktyki w omawianej sprawie. Usuwa bowiem wątpliwości, który z organów gminy jest władny do powoływania komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi i dokonywania zmian w składzie osobowym tych organów.

Rozstrzygnięcie NSA zapadło na tle rozbieżności stanowisk pomiędzy radą jednej z gmin i jednym z wojewodów. A oto okoliczności sprawy. Uchwałą z 26 lipca 1993 r. Rada Gminy w Sz. dokonała zmiany w składzie osobowym gminnej Komisji do Spraw Przeciwdziałania Alkoholizmowi. wojewoda nie zaakceptował uchwały i rozstrzygnięciem nadzorczym z 12 sierpnia 1993 r. orzekł jej nieważności. Uznał bowiem, że rada gminy w Sz. nie miała uprawnień do dokonania owych zmian, przypisując tego rodzaju uprawnienia wyłącznie wójtowi gminy. Rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody zostało zaskarżone przez radę gminy do NSA, który uznał zasadność skargi i uchylił zakwestionowane rozstrzygnięcie.

Swoje racje Najwyższy Sąd Administracyjny zawarł w motywach orzeczenia. Podniósł w nim mianowicie, że powoływanie komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi należy do zadań własnych gminy. Zwrócił też uwagę na rozszerzenie w ostatnim okresie uprawnień i obowiązków rady gminy w za-

kresie kształtowania na jej terenie sprzedaży napojów alkoholowych i prowadzenia działań zapobiegających społecznym skutkom nadmiernego spożycia alkoholu. Równolegle z tym - zdaniem Sądu - wzrosła rola komisji współpracującej z radą gminy przy uchwalaniu gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, a także przy ustalaniu liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych i określaniu na obszarze gminnym zasad ich usytuowania. Nade wszystko zaś przywołał i wyeksponował treść art. 43 Ustawy z 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej. A przepis ten stanowi, że „Zadania i kompetencje rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej, określone w niniejszej ustawie jako zadania i kompetencje gminy, przechodzą odpowiednio na rady, zarządy gmin lub wójtów albo burmistrzów (prezydentów miast)”.

Cytując jego treść sąd wyjaśnił, że w grę nie wchodzi proste, niejako mechaniczne, przeniesienie uprawnień dotychczasowych organów kolegialnych terenowych rad narodowych na obecne rady i zarządy gmin, jak również uprawnień dotychczasowych terenowych organów administracji państwowej - na wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast). W konkretnym przypadku nastąpiło takie przeniesienie uprawnień, które uwzględnia ustrojowe kompetencyjne różnice między poprzednim systemem organów władzy i administracji państwowej a obecnym systemem organów samorządu terytorialnego. Jak stwierdził NSA, w obecnym systemie podstawowa rola przypada radzie gminy, zaś jej zarząd wykonuje czynności organizatorskie, natomiast wójt i burmistrz (prezydent miasta) mają samodzielne uprawnienia tylko do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej. Powoływania zaś komisji nie można zaliczyć do tego rodzaju spraw.

W.B.

Prezentacje

Wydział Organizacji i Nadzoru Urzędu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej

Wydziałem Organizacji i Nadzoru, nazywanym „sztabowym” wydziałem wojewody kieruje dyrektor **Tadeusz Romanowicz** przy pomocy zastępcy, **Henryka Marczuka**. W Wydziale zatrudnionych jest 21 osób, których przeciętny staż pracy wynosi 20 lat.

Do statutowych obowiązków Wydziału należą m.in.: realizacja zadań związanych ze sprawowaniem przez wojewodę funkcji przedstawiciela rządu, nadzór nad urzędami rejonowymi, organizowanie współdziałania z sejmikiem samorządowym, gminami oraz administracją specjalną, nadzór prawny nad organami gmin i sprawy kadrowe.

Strukturę Wydziału tworzą następujące komórki organizacyjne:

- **Oddział Nadzoru i Obsługi Prawnej** - który realizuje obsługę prawną wojewody i wydziałów urzędu wojewódzkiego oraz funkcję nadzorczą wojewody nad organami samorządu terytorialnego. Zadaniem pracowników oddziału jest kontrolowanie uchwał rad i zarządów gmin pod względem ich zgodności z prawem. Jak wskazuje dotychczasowa praktyka, najczęściej problemów przysparza organom gmin stosowanie przepisów prawa w zakresie ustalania stawek opłat lokalnych, podatków, czynszów. Do obowiązków Oddziału należy redagowanie Dziennika Urzędowego Województwa Białkopodlaskiego, w którym publikowane są rozporządzenia wojewody i inne akty prawa miejscowego;

- **Oddział Kadr i Szkolenia** - gospodarujący etatami i funduszem płac w Urzędzie Wojewódzkim i urzędach rejonowych. Oddział prowadzi również sprawy osobowe pracowników Urzędu i jednostek podporządkowanych wojewodzie, nadzoruje dyscyplinę pracy, organizuje szkolenia i doskonalenie zawodowe oraz przeglądy kadrowe, w trakcie których jakość pracy urzędników poddawana jest szczegółowej i bardzo wnikliwej ocenie;

- **Stanowisko pracy do spraw organizacji i funkcjonowania urzędów** - prowadzące bieżącą aktualizację statutów urzędu wojewódzkiego i urzędów rejonowych oraz regulaminu urzędu woj.;

- **Stanowisko pracy do spraw współpracy z zagranicą i podziału tery-**

torialnego - załatwiające sprawy związane z ustalaniem lub zmianą nazw miejscowości, zmianami granic jednostek terytorialnych województwa, a także koordynowaniem zagranicznych kontaktów wojewody;

- **Stanowisko pracy do spraw kontroli i inspekcji** - zajmujące się organizowaniem wewnętrznej kontroli urzędu i urzędów rejonowych;

- **Stanowisko pracy do spraw współdziałania z samorządem terytorialnym** - którego zadaniem jest organizowanie szkoleń i spotkań tematycznych z pracownikami urzędów gmin, pośredniczenie w przekazywaniu informacji pomiędzy urzędami centralnymi a gminami;

- **Pełnomocnik wojewody do spraw informatyki** - koordynujący system informatyczny wojewódzkiej administracji rządowej. Do obowiązków pełnomocnika należy również nadzór nad zaopatrzeniem i właściwym doborem sprzętu komputerowego i programów informatycznych.

- **Rzecznik prasowy wojewody** - prowadzący obsługę prasową wojewody i Urzędu. Zadaniem rzecznika jest współpraca z lokalnymi oraz ponadlokalnymi środkami przekazu.

- **Asystent wojewody** - prowadzący sprawy związane z funkcjami reprezentacyjnymi wojewody i kontaktami zagranicznymi. Do obowiązków asystenta należy też organizowanie spotkań wojewody oraz kierowanie korespondencji.

- **Sekretariaty kierownictwa Urzędu i Wydziału** - Zadaniem sekretarek jest kierowanie interesantów do właściwych wydziałów urzędu, czuwanie nad sprawnym przepływem korespondencji i informacji, a także nad... dobrym samopoczuciem swoich szefów.

Do stałych elementów pracy wydziału należą kontakty z samorządami. Dyrektor Tadeusz Romanowicz uczestniczy w posiedzeniach prezydium oraz w pracach komisji sejmikowych, udzielając im pomocy prawnej i organizacyjnej. Dyrektorzy oraz pracownicy wydziału biorą udział w sesjach Sejmiku; uczestniczą także w sesjach rad gmin. Prawie stu procentowa frekwencja na szkoleniach i spotkaniach tematycznych z pracownikami i działaczami gmin organizowanych przez wydział świadczy o zapotrzebowaniu na tę formę współpracy.

Kontakty pomiędzy administracją rządową, zarówno te wynikające z przepisów prawa, jak i niesformalizowane są potrzebne obu stronom; służą prezentacji swoich stanowisk a także wzajemnemu poznawaniu i rozwiązywaniu poruszanych problemów.

Prezentacje

Gmina Piszczac

Gmina Piszczac położona we wschodniej części województwa białkopodlaskiego, na szlaku komunikacyjnym Zalesie - Sławatycze - Włodawa. Zajmuje powierzchnię 179 km kw. Sąsiaduje z gminami: Biała Podlaska, Zalesie, Terespol, Kodeń, Tuczna, Łomazy. Jej terytorium, obszar typowo rolniczy, podzielone jest na 20 sołectw z 1449 gospodarstwami rolnymi na 9.698.00 ha użytków rolnych. Lasy zajmują powierzchnię 4.322 ha.

Gminę zamieszkuje 8.000 mieszkańców. Ich głównym zajęciem jest praca we własnych gospodarstwach rolnych. Znaczna część znajduje też zatrudnienie na PKP lub dojeżdża do pracy w Białej Podlaskiej.

Przez teren gminy przebiega szlak kolejowy Berlin-Moskwa. W miejscowości Chotyłów znajduje się bocznicą kolejowa i odlewnia żeliwa z dużym potencjałem produkcyjnym. Jest tam też wiele wolnych obiektów magazynowych i biurowych do zagospodarowania. Istnieje możliwość zlokalizowania wytwórni masy bitumiczno-asfaltowej.

Teren gminy przecinają rzeki Lutnia oraz w części zachodniej Czapelka. Wschodnią granicę gminy stanowi rzeka Zielawa. Brakuje większych zbiorników wodnych.

Z chwilą powstania samorządów na terenie gminy nie było wodociągu. Obecnie zwodociągowanych jest 8 wsi, a długość sieci wodoc. przekracza 87 km. W najbliższym czasie planuje się zwodociągowanie pozostałych miejscowości gminy i wtedy długość sieci wraz z przyłączami przekroczy 170 km.

Od 1 stycznia 1991 roku wodociąg gminy funkcjonuje jako mienie komu-

Wójt gm. Piszczac
Jan Kurowski

nalne. Koszt 1 m sześć. wody jest kalkulowany przez gminę.

W celu poprawy sytuacji ekologicznej przygotowana została dokumentacja przewidująca w roku 1996 budowę gminnego wysypiska śmieci. Zlikwidowana została kotłownia przy blokach mieszkalnych, które zostały podłączone do kotłowni szkoły podstawowej w Piszczacu. Za sprzedaną energię gmina zyskuje dodatkowe środki finansowe.

W 1991 roku rozpoczęto intensywną telefonizację gminy. Do 1995 roku podłączono 593 nowe telefony oraz zmodernizowano 115 łączy w 16 sołectwach. Ze środków budżetu gminy budowę linii telefonicznych dofinansowano kwotą ponad 41 mln starych złotych. Aktualnie trwają prace przygotowawcze do budowy linii telefonicznej w Kol. Piszczac III, Połoskach, Zahorowie. Przewiduje się, że w roku 1997 wszystkie sołectwa na terenie gminy będą miały rozbudowaną sieć telefoniczną.

Jeśli chodzi o drogi gmina poczyniła duże postępy, choć wiele jest jeszcze do zrobienia. Do przykrycia dywanikiem asfaltowym zostało ponad 18 km dróg i ulic, na których wykonana jest stabilizacja. Do wykonania i utrwalenia jest kilka dróg gminnych, niezbędnych mieszkańcom gminy.

Z chwilą przejęcia oświaty przez gminę, od 1993 roku, postanowiono co roku polepszać bazę szkolną. Wspólnie z Kuratorium wybudowano w tym okresie dwie szkoły ośmioklasowe oraz przedszkole. W pozostałych czterech szkołach przeprowadzono remonty kapitalne. Obecnie cały wysiłek skierowany został na budowę i modernizację boisk szkolnych.

Brakuje Domu Kultury. W jego miejsce została utworzona świetlica, która działa pod patronatem Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

Na bazie SKR w 1993 r. został utworzony Zakład Usług Komunalnych, który świadczy usługi na rzecz ludności oraz na potrzeby gminy. Od 1990 roku działa Konserwacyjna Spółka Wodna zajmująca się konserwacją urządzeń melioracyjnych, wywozem nieczystości oraz robotami ziemnymi.

Od 1993 roku, corocznie organizowane są dożynki gminne, cieszące się uznaniem lokalnej społeczności.

Dążeniem rady oraz zarządu jest jak najszybsze nadrobienie zaległości w infrastrukturze gminy. Raz w kwartale wydawany jest biuletyn informujący o problemach i osiągnięciach gminy.

Zmiany w ustawie o samorządzie terytorialnym

Z dniem 18 listopada 1995 roku weszła w życie nowelizacja ustawy o samorządzie terytorialnym, oraz niektórych innych ustaw - opublikowana w Dz.U.Nr 124, poz. 601. Dotyczy ona m.in. zasad zatrudniania radnych w urzędach gmin oraz gminnych jednostkach organizacyjnych.

Obecnie, zgodnie z art. 24a ustawy o samorządzie terytorialnym, z radnymi nie może być nawiązywany stosunek pracy w urzędzie gminy, w której radny uzyskał mandat. Przepis ten dotyczy także zakazu zatrudniania radnych na stanowiskach kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Powyższy zakaz nie dotyczy radnych wybranych do zarządu, z którymi stosunek pracy nawiązany został na podstawie wyboru. Nawiązanie przez radnego stosunku pracy w urzędzie gminy lub na stanowisku kierownika gminnej jednostki organizacyjnej - jest równoznaczne ze zrzeczeniem się mandatu.

Ponadto ustawa w art. 240 stanowi, że osoba wybrana na radnego nie może wykonywać pracy w ramach stosunku pracy w urzędzie gminy, w której uzyskała mandat, oraz wykonywać funkcji kierownika w jednostce organizacyjnej tej gminy. Przed przystąpieniem do wykonywania mandatu osoba ta zobowiązana jest złożyć w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez właściwy organ wyborczy, wniosek o urlop bezpłatny. Radny otrzymuje wtedy urlop bezpłatny na okres sprawowania mandatu, oraz na 3 miesiące po jego wygaśnięciu. Urlop jest bezpłatny bez względu na rodzaj i okres trwania stosunku pracy. Stosunek pracy zawarty na czas określony, który ustałby przed terminem zakończenia urlopu bezpłatnego, przedłuża się do 3 miesięcy po zakończeniu tego urlopu.

W przypadku radnego wykonującego funkcję kierownika w jednostce organizacyjnej, przejętej lub utworzonej przez gminę w czasie kadencji, termin do wystąpienia o urlop bezpłatny wynosi 6 miesięcy od dnia przejścia lub utworzenia tej jednostki. Niezłożenie przez radnego wniosku o urlop bezpłatny jest równoznaczne ze zrzeczeniem się mandatu.

Po wygaśnięciu mandatu urząd gminy lub gminna jednostka organizacyjna przywraca radnego do pracy na tym samym lub równorzędnym stanowisku pracy z wynagrodzeniem odpowiadającym wynagrodzeniu, jakie radny otrzymywałby, gdyby nie przysługujący urlop bezpłatny. Radny jest zobowiązany zgłosić

gotowość przystąpienia do pracy w terminie 7 dni od dnia wygaśnięcia mandatu. Organ gminy może powierzyć radnemu wykonywanie pracy na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej, obowiązany jest jednak zasięgnąć opinii komisji rewizyjnej.

W odniesieniu do radnych którzy w dniu wejścia w życie ustawy pozostają w stosunku pracy w urzędzie gminy, w której uzyskali mandat, lub są kierownikami jednostki organizacyjnej tej gminy, niezłożenie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wniosku o urlop bezpłatny, jest równoznaczne ze zrzeczeniem się mandatu.

W przypadku radnego będącego kierownikiem jednostki organizacyjnej przejętej lub utworzonej przez gminę po dniu wejścia w życie ustawy, 6 miesięczny termin do złożenia wniosku o urlop bezpłatny, liczy się od dnia przejęcia lub utworzenia tej jednostki.

Nowelizacja wnosi wiele innych istotnych zmian do ustawy o samorządzie terytorialnym, których znajomość jest niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania organów gminy. Ustawa zawiera także zmianę:

- ustawy z dnia 8 marca 1990 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin,
- ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. - Prawo budżetowe,
- ustawy z dnia 11 października 1991 r. - o referendum gminnym,
- ustawy z dnia 7 października 1991 r. - o regionalnych izbach obrachunkowych,
- ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. - o finansowaniu gmin.

NOWY PROGRAM FUNDACJI WSPOMAGAJĄCEJ ZAOPATRZENIE WSI W WODĘ POMAGAMY BUDOWAĆ ZAGRODOWE OCZYSZCZALNIE ŚCIEKÓW

Co to jest oczyszczalnia zagrodowa?

Oczyszczalnia zagrodowa to proste urządzenie, którego zadaniem jest oczyszczenie ścieków pochodzących z gospodarstwa domowego (z kuchni, łazienki, ubikacji) oraz odprowadzenie ich w bezpieczny, nie zagrażający środowisku naturalnemu sposób do wód otwartych lub gruntowych. Urządzenia te nie są przeznaczone do zagospodarowania ścieków pochodzących z produkcji zwierzęcej, np. gnojowicy czy gnojówki.

Oczyszczalnie zagrodowe składają się z dwóch zasadniczych części, przez które kolejno przepływają ścieki. Pierwsza to osadnik (szambo), którego zadaniem jest zebranie ścieków z jednego lub kilku gospodarstw i ich wstępne oczyszczenie. Wybór rodzaju drugiej części jest uzależniony od miejscowych warunków, takich jak przepuszczalność gruntu i poziom wód gruntowych. Najczęściej znajdzie tutaj zastosowanie drenaż rozsączający. Może to być też, tzw. oczyszczalnia trzcinowa.

Jaki cel chcemy osiągnąć?

Przez wskazanie prawidłowych rozwiązań i pomoc przy ich realizacji chcemy pokazać, że prowadzenie właściwej gospodarki ściekami na wsi jest realne. Naszego poparcia chcemy udzielić wsiom, które ze względu na rozproszoną zabudowę (lub z innych powodów) nie będą przyłączone do zbiorczej sieci kanalizacyjnej.

Dlaczego właśnie oczyszczalnie zagrodowe?

Urządzenia takie są stosowane z powodzeniem w wielu krajach Europy. Wstępne obliczenia przeprowadzone dla naszych warunków wykazują, że wykonanie oczyszczalni zagrodowych jest - co prawda - trochę droższe od dotychczas budowanych szamb, jednak są one znacznie tańsze w eksploatacji, gdyż niezbędne usuwanie osadów odbywa się bardzo rzadko. Nie posiadają

one również żadnych urządzeń mechanicznych. Ich wielką zaletą jest to, że w przeciwieństwie do zwykłych osadników zabezpieczają w sposób pewny przed zanieczyszczeniem najbliższe i dalsze otoczenie wsi a szczególnie rzeki, stawy i wody podziemne.

Komu chcemy pomóc?

Naszą ofertę kierujemy szczególnie do mieszkańców wsi korzystających z wodociągów, którzy stoją przed pilnym do rozwiązania problemem zagospodarowania ścieków. Tam, gdzie rozważa się budowę sieci kanalizacji sanitarnej bądź znacznej ilości szamb. Chcemy by nasi partnerzy mieli świadomość, że staną się wzorem dla innych

Jakie są zasady udzielania pomocy ?

Program pilotowy budowy oczyszczalni zagrodowych

Celem programu jest promocja budowy zagrodowych oczyszczalni ścieków na wsi. Program przewiduje specjalną pomoc finansową dla pierwszej w województwie wsi, której mieszkańcy podejmą się budowy zagrodowych oczyszczalni ścieków na swoim terenie w co najmniej 20 gospodarstwach we wsi.

1. Programem objęta jest jedna wieś z województwa spełniająca poniższe warunki. Pozostałe wsie mogą uzyskać pomoc Fundacji na innych zasadach podanych w niniejszej informacji.

2. Fundacja udzieli pomocy finansowej w wysokości do 50% kosztów budowy zagrodowych oczyszczalni ścieków, przy czym: - połowa ww pomocy będzie udzielona ww formie bezzwrotnej dotacji; - druga połowa będzie udzielona w formie kredytu preferencyjnego. Roczne oprocentowanie tego kredytu wynosić będzie 0,2 procentowania kredytu refinansowego, ale nie mniej niż 7%. Okres spłaty kredytu będzie za każdym razem negocjowany oddzielnie z przedstawicielami kredytobiorcy (gminy lub spółki wodno-ściekowej).

3. Wkład mieszkańców (właścicieli gospodarstw), dla których będą budowane zagrodowe oczyszczalnie ścieków wyniesie co najmniej 10% kosztu budowanych oczyszczalni. Wkład ten może być wniesiony w gotówce, w postaci pracy własnej (robocizny) lub w materiałach.

4. Korzystający z pomocy Fundacji zapewnią całkowite finansowanie inwestycji (z innych źródeł niż Fundacja i wkład mieszkańców np.: z urzędu gminy, urzędu wojewódzkiego, agencji rządowych, banków itp.).

5. Na budowę oczyszczalni zagrodowych zdecyduje się co najmniej 20 rolników zamieszkających we wsi. Możliwa jest budowa jednej oczyszczalni zagrodowej nie tylko dla jednego gospodarstwa ale nawet dla kilku sąsiednich domostw.

6. Projekt techniczny oczyszczalni zostanie przygotowany zgodnie z przepisami ustawy o ochronie środowiska, prawa wodnego i budowlanego.

7. Mieszkańcy utworzą spółkę wodno-ściekową lub komitet, który z pomocą urzędu gminy (i jeśli zajdzie taka potrzeba - Fundacji) zajmie się pozyskaniem dodatkowych funduszy, zakupem materiałów, wyborem projektanta i wykonawcy, także wyborem technologii oczyszczania ścieków (rodzaju oczyszczalni).

8. Rodzaj oczyszczalni, technologia oczyszczania i wykonawca zostaną wybrane w drodze przetargu.

9. Inwestycja będzie wykonywana pod nadzorem uprawnionego inspektora nadzoru, a wszystkie oczyszczalnie zostaną przekazane do eksploatacji w uzgodnionym terminie.

W razie potrzeby Fundacja może zorganizować szkolenie dla mieszkańców wsi, by wyjaśnić im zasady działania oczyszczalni zagrodowych, aspekty ekonomiczne ich stosowania oraz wyjaśnić problemy ochrony środowiska i zagrożenia wynikające z nieodpowiedniego oczyszczania ścieków bytowych. Pracownicy Fundacji mogą również pomóc w zorganizowaniu przetargu na wybór zagrodowych oczyszczalni ścieków.

Udzielanie kredytów preferencyjnych na budowę oczyszczalni zagrodowych dla wsi nie objętych programem pilotowym.

Kredyty te udzielane będą do wysokości 60% kosztów budowy oczyszczalni zagrodowych. Oprocentowanie kredytu wynosić będzie 0,2 stopy procento-

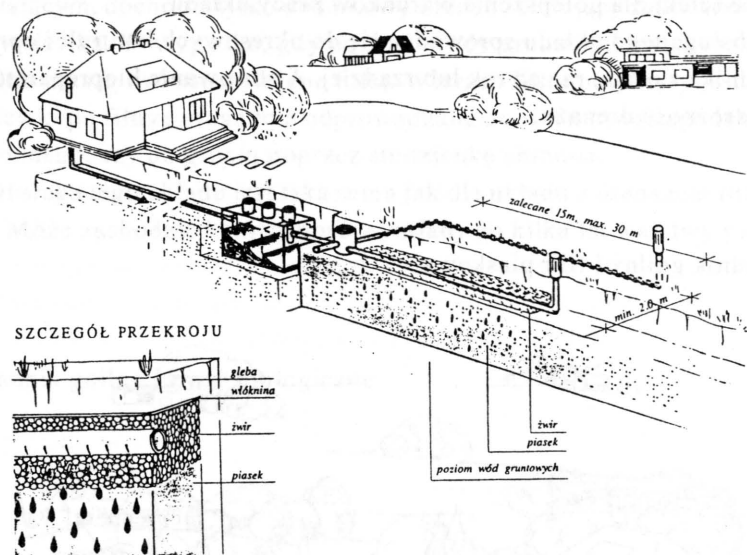
wej kredytu refinansowego, ale nie mniej niż 7%. Okres spłaty kredytu jest za każdym razem negocjowany z kredytobiorcą (gminą, spółką wodno-ściekową), który występuje o udzielenie kredytu (ale nie może być dłuższy niż 5 lat, liczone od dnia zawarcia umowy).

1. Na budowę oczyszczalni zdecydować się co najmniej 20 rolników we wsi.
2. Wkład mieszkańców (właścicieli gospodarstw), dla których budowane będą oczyszczalnie ścieków wyniesie co najmniej 10% kosztu budowy oczyszczalni. Wkład ten może być wniesiony w postaci gotówki, robocizny (pracy własnej) lub materiałach.
3. Projekt techniczny oczyszczalni zagrodowych zostanie przygotowany zgodnie z przepisami ustawy o ochronie środowiska, prawa budowlanego i wodnego.
4. Mieszkańcy utworzą spółkę wodno-ściekową lub Komitet Społeczny, który z pomocą Urzędu Gminy (i jeśli trzeba, Fundacji zajmie się pozyskaniem dodatkowych funduszy, wyborem projektanta, wspólnym zakupem materiałów, zorganizowaniem przetargu na wybór oczyszczalni zagrodowych oraz (jeśli będzie trzeba) przetargu w celu wybrania wykonawcy.
5. Rodzaj oczyszczalni i technologia zostanie wybrana w drodze przetargu.
6. Inwestycja będzie realizowana pod nadzorem uprawnionego inspektora nadzoru, a wszystkie oczyszczalnie zostaną przekazane do eksploatacji w uzgodnionym terminie.

Dodatkowych wyjaśnień udziela:

**Fundacja Wspomagająca Zaopatrzenie Wsi w Wodę,
01-015 Warszawa, Skwer Kard. St. Wyszyńskiego 6,
tel.: 38-46-83, 38-67-13, tlx.: 81-70-55, fax.: 38-95-05**

Osadnik gnilny i drenaż rozsączający

* Jest to najlepsze rozwiązanie dla rozproszonej zabudowy, gdzie można wykorzystać dużą powierzchnię działki (60-100 m kw).

* Układ taki może być stosowany tylko w gruntach piaszczystych o dobrej przepuszczalności, gdy najwyższy poziom wód gruntowych znajduje się co najmniej 1,5 m poniżej drenażu rozsączającego ścieki do gruntu.

* Osadnik gnilny (szambo) - trzy lub dwukomorowy zbiornik przepływowy o czasie zatrzymania ścieków 2 do 10 dni. Osadnik gnilny zapewnia mechaniczne oczyszczanie ścieków z zawiesin i tłuszczu.

* Osadniki gnilne mogą być wykonane z cegły, żelbetu, prefabrykatów betonowych (kręgi betonowe) lub z tworzywa sztucznego.

* Drenaż rozsączający jest to dren lub układ drenów ułożonych pod ziemią wprowadzających równomiernie ścieki do gruntu.

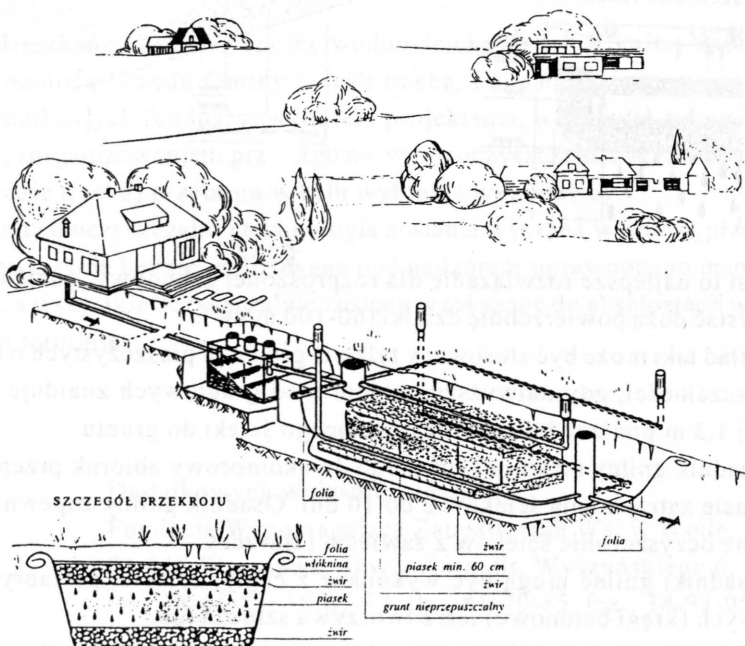
* Drenaż może być wykonany z rurek drenarskich ceramicznych lub betonowych przykrytych na złączach od góry folią albo z rur perforowanych z tworzywa sztucznego. Drenaż powinien być zakończony wywiewką wystającą 0,5 m nad terenem. Drenaż obsypywany jest warstwą ochronną z grubego

żwiru i przykryty włókniną.

* Można zastosować dwa drenaże pracujące przemiennie lub urządzenie dozujące ścieki dla polepszenia warunków pracy układu.

* Obsługa tego układu sprowadza się do okresowych kontroli i opróżniania osadnika z osadu raz na rok lub rzadziej. A stosowanie biopreparatów poprawia drożność drenażu.

Osadnik gnilny i filtr piaskowy

* Układ taki działa tak samo, jak z drenażem rozsączającym, tyle tylko że stosuje się go tam, gdzie grunt jest nieprzepuszczalny lub poziom wody gruntowej jest wysoki.

* Filtr piaskowy składa się z drenażu rozprowadzającego, warstwy piasku

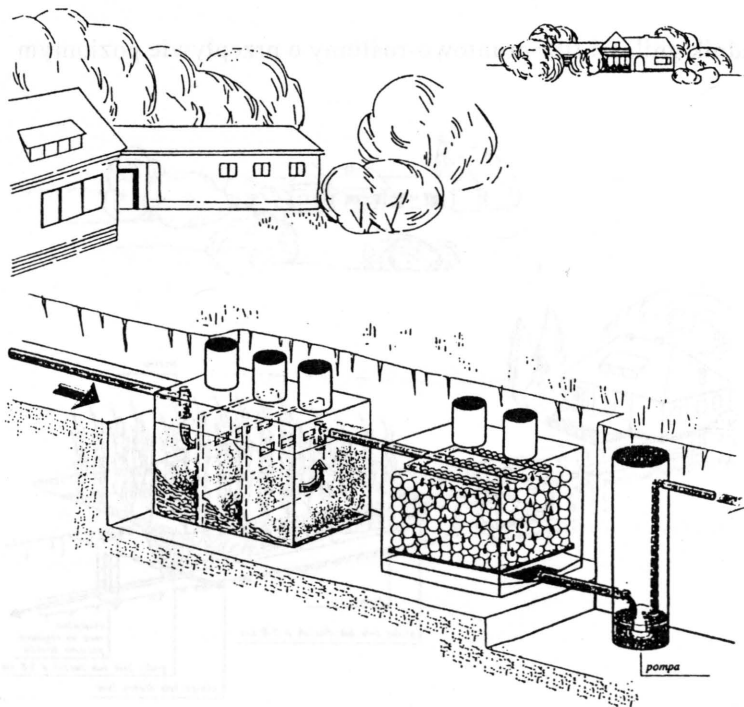
przepuszczalnego o grubości nie mniej niż 0,60 m, a pod nią drenażu zbierającego.

* Budowa drenażu w filtrze piaskowym jest taka sama, jak w drenażu rozsączającym, dochodzi tylko dodatkowy drenaż zbierający zakończony również wywiewką. W wypadku, gdy poziom wody gruntowej jest wysoki dno i boki filtra muszą być uszczelnione folią. Wierzch filtra przykryty jest włókni

* Ścieki po filtrze mogą być odprowadzane do rowu otwartego lub zbiornika wodnego, czy do gruntu poprzez studzienkę chłonną.

* Obsługa tego układu jest taka sama jak dla układu z drenażem rozsączającym. Może zachodzić konieczność wymiany co kilka lat warstwy piasku.

Osadnik gnilny i złożo biologiczne

* Rozwiązanie takie stosuje się tam, gdzie brak jest miejsca na wykonanie układu z drenażem, czy filtrami.

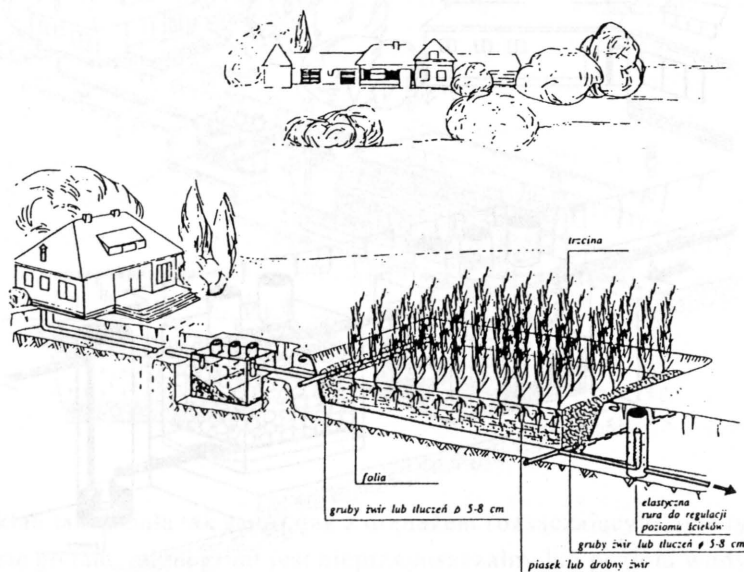
* Złoże biologiczne wykonane jest w zbiorniku o podobnej konstrukcji, co osadnik gnilny. Wypełnieniem złoża może być tłuczeń, kamień polny, torf, kształtki plastikowe lub pakiety plastikowe.

* Ścieki rozprowadzane są korytem rozprowadzającym na wypełnienie złoża. W wypadku posadowienia złoża na terenie ścieki po osadniku są podawane pompą do koryta rozprowadzającego.

* Ścieki oczyszczone mogą być odprowadzone do gruntu poprzez drenaż albo wypompowywane do rowu otwartego lub zbiornika wodnego.

* Obsługa polega na okresowej kontroli i przeczyszczaniu koryt oraz wywozie osadu z osadnika raz na rok lub rzadziej.

Osadnik gnilny i filtr gruntowo-roślinny o przepływie poziomym

* Układ taki stosuje się tam, gdzie grunt jest nieprzepuszczalny lub po-

ziom wody gruntowej jest wysoki.

- * Filtr wypełniony jest piaskiem lub żwirem, a jego powierzchnia obsadzona jest roślinnością wodną, np. trzciną pospolitą, pałąką wodną lub sitowiem. Dno i bok filtra uszczelnione są folią lub gliną. Ścieki doprowadzane są rurą perforowaną umieszczoną w warstwie zbierającej.

- * Poziom ścieków w filtrze jest regulowany w studziencie odpływowej.

- * Roślin nie należy kosić, a obumarłe części roślin tworzą dodatkową warstwę filtru ogranicznego i izolacji termicznej w zimie.

- * Strefa korzeniowa roślin stwarza bardzo dobre warunki do oczyszczania ścieków. Wpływa ona na udrożnianie i zwiększanie porowatości wypełnienia, dostęp tlenu do gruntu, warunki rozwoju mikroorganizmów.

- * Obsługa oczyszczalni polega na okresowej kontroli i regulacji poziomu ścieków w filtrze oraz wywozie osadu z osadnika.

Uchwała nr 12/95

**Prezydium Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego w Białej
Podlaskiej**

z dnia 18 grudnia 1995 r.

w sprawie podziału rezerwy subwencji dla gmin województwa białkopodlaskiego za 1995 r.

Na podstawie 31 pkt 1 Regulaminu Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego oraz 4 uchwały Nr VI/19/95 Zgromadzenia Ogólnego Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego z dnia 16 października 1995 r. w sprawie kryteriów i trybu rozdziału rezerwy subwencji na rok 1995 - Prezydium Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego postanawia:

§1

Dokonać podziału rezerwy subwencji za rok 1995 w wysokości 133.702,- (słownie: sto trzydzieści trzy tysiące siedemset dwa zł) - zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały.

§2

Traci moc uchwała Nr 10/95 Prezydium Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego w Białej Podlaskiej z dnia 14 listopada 1995 r.

§3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Białkopodlaskiego Sejmiku Samorządowego.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§5

Uchwałę przekazać:

1. Ministrowi Finansów
2. Ministrowi - Szefowi Urzędu Rady Ministrów
3. Przewodniczącym rad gmin i przewodniczącym zarządów gmin
4. Wojewodzie Białkopodlaskiemu
5. Krajowemu Sejmikowi Samorządu Terytorialnego

**Przewodniczący BSS
Tadeusz Łazowski**

**Załącznik do uchwały Nr 12/95 Prezydium BSS
z dnia 18 grudnia 1995 r.**

**Wykaz gmin województwa białkopodlaskiego, którym przyznano
rezerwę subwencji za 1995 r.**

1. Miasto Biała Podlaska	23.702,-
2. Miasto Terespol	10.000,-
3. Gmina Czemierniki	10.000,-
4. Gmina Konstantynów	10.000,-
5. Gmina Radzyń Podlaski	10.000,-
6. Gmina Sarnaki	10.000,-
7. Gmina Sławatycze	10.000,-
8. Gmina Sosnówka	10.000,-
9. Gmina Terespol	10.000,-
10. Gmina Tuczn	10.000,-
11. Gmina Ulan Majorat	10.000,-
12. Gmina Zalesie	10.000,-

—————
Razem: 133.702,-

ELTEL®

**PRZEDSIĘBIORSTWO WYKONAWSTWA ROBÓT
ELEKTRYCZNYCH I TELEKOMUNIKACYJNYCH**

BIAŁA PODLASKA

UL. FABRYCZNA 5

TEL. 057-44 37 67

43 82 44

43 95 17

FAX 057-44 15 22

S P R Z E D A Ź

- * sprzętu komputerowego**
- * oprogramowania**
- * kserokopiarek**
- * telefonów**
- * central**
- * faksów**

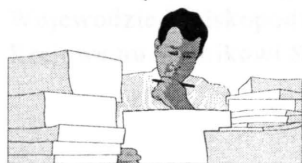
S E R W I S

*** w siedzibie Klienta**

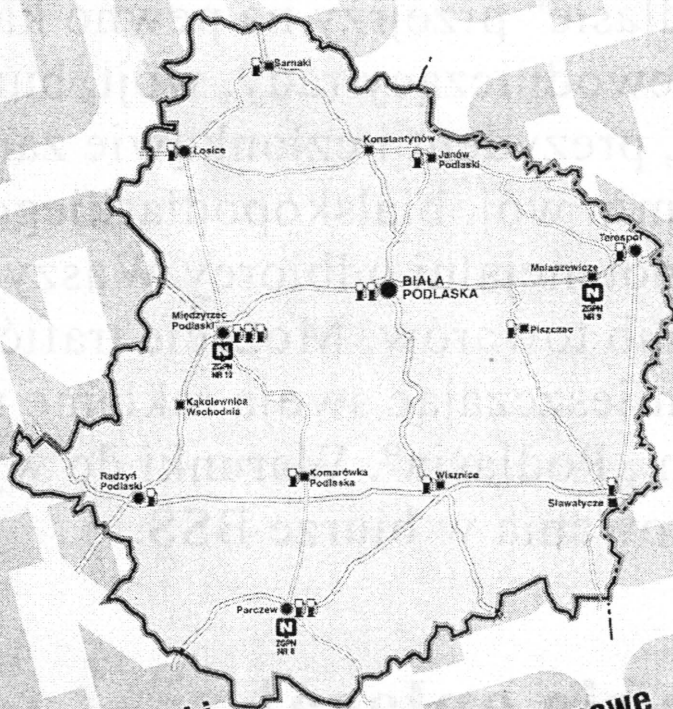
*** w siedzibie spółki ELTEL**

RABATY !!!

Kup KOMPUTER w ELTELU
- tak zrobiło już wielu

CPN w województwie białkopodlaskim

Zakłady Gospodarki Produktami Naftowymi

- ZGPN NR 8 - Parczew, ul. Kolejowa 143
- ZGPN NR 9 - Małaszewicze k/Terespola
- ZGPN NR 12 - Mielżyce Podlaski ul. Siteńska 26

Stacja benzynowa przy ZGPN NR 8
- Parczew, ul. Kolejowa 143
Stacja i sklep firmowy przy ZGPN NR 12
- Mielżyce Podlaski, ul. Siteńska 26

Stacje benzynowe

- NR 284 - 21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 2
- NR 937 - 21-500 Biała Podlaska, ul. 1-go Maja
- NR 609 - 21-505 Janów Podlaski, ul. Rynek
- NR 1444 - 21-311 Komarówka, droga w kierunku Parczewa
- NR 147 - 09-200 Łosice, ul. Siedlecka
- NR 1438 - 21-350 Mielżyce Podlaski, ul. Staromiejska 22
- NR 610 - 21-350 Mielżyce Podlaski, ul. 11-go Listopada 87
- NR 529 - 21-200 Parczew, ul. 11-go Listopada 87
- NR 526 - 21-300 Piszczac, droga w kierunku Łomży
- NR 375 - 21-300 Radzyń Podlaski, Biała k/Radzyńa
- NR 1507 - 08-220 Sarnaki, ul. Kolejowa
- NR 1445 - 21-515 Sławatycze, droga do Włocław
- NR 815 - 21-550 Terespol, droga w kierunku Białej Podl.
- NR 1500 - 22-220 Włocław, droga w kierunku Włodawy

UWAGA INSTYTUCJE **I FIRMY**

„Podlasie” przejrzy na pewno każdy przewodniczący rady, wójt, burmistrz, prezydent i członkowie zarządów gmin woj. białkopodlaskiego. To są potencjalni odbiorcy Waszych usług lub towarów. Możecie trafić do nich umieszczając swoją reklamę na łamach „Podlasia”. Warunki do wynegocjowania w biurze BSS.

To się opłaca!

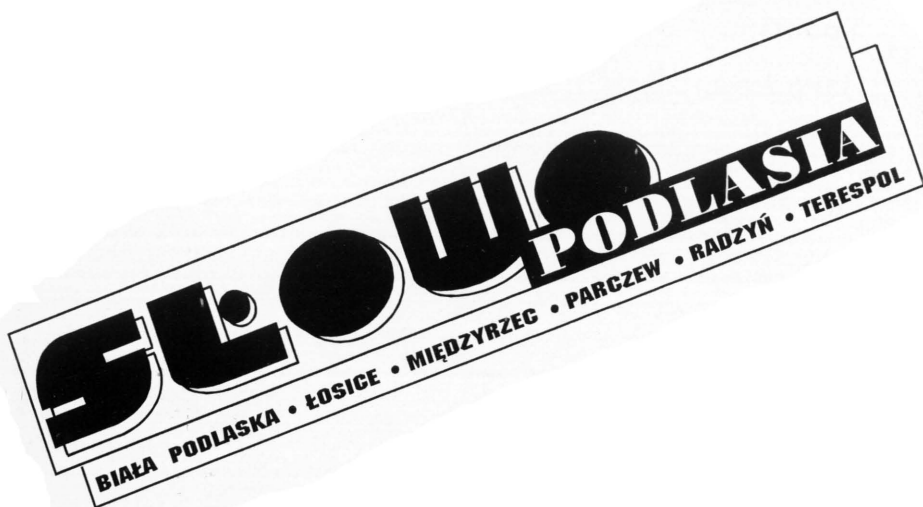
Tanio!

NOTATKI

Spis treści

Spotkanie sołtysów.....	str. 5
Zaopatrzenie wsi w wodę.....	5
Produkcja i skup żywca.....	6
Przeciwdziałanie alkoholizmowi.....	7
Prezentacje: Wydział Organizacji i Nadzoru Urzędu Wojewódzkiego.....	11
Prezentacje: Gmina Piszczac.....	13
Zmiany w ustawie o samorządzie terytorialnym.....	15
Nowy program Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę.....	17
Uchwały.....	26

*Najskuteczniejsza reklama
w największym i najpoczytniejszym
tygodniku w woj. białskopodlaskim*

*Przynosi co tydzień bogaty serwis
informacyjny i publicystyczny z regionu,
zdolny zainteresować każdego.*

ZAPRASZAMY DO BIUR OGŁOSZEŃ:

BIAŁA PODLASKA, ul. Warszawska 13, tel. 43-50-66, tel./fax 43-80-67
biuro spółki „Rapid”, pl. Wolności 11, tel. 43-26-91, tex 683437

ŁOSICE - Łosicki Dom Kultury (Gazeta Łosicka), tel. 57-33-25

PARCZEW - Parczewski Dom Kultury, tel. 54-11-60 (wtorek godz. 9.00 - 12.00)

WOJEWÓDZTWO BIALSKOPODLASKIE

Białkopodlaski Sejmik Samorządowy

21-500 Biała Podlaska, ul. Brzeska 41

tel./fax (0-57) 43 58 44

telex 68 34 50